

تولید کمتر از ۲۰ فیلم ورزشی در ۵۰ سال

جای خالی سرعت و هیجان در سفره رنگی سینما

سمیرا افتخاری



حمید است که از کودکی به بازی فوتبال علاقه دارد، در جوانی فوتبالیست مشهوری می‌شود.

او قرار است با پسری ازدواج کند، اما اتفاقاتی باعث می‌شود از فوتبال و ورزش و مردم محله‌اش غافل بماند.

حمید در یکی از بازی‌ها باعث شکست تیمش می‌شود و هواداران و دوستانش او را سرزنش و تحقیر می‌کنند. عباس کیارستمی سال ۵۲ «مسافر» را با نگاهی به ورزش ساخت.

فیلم درباره نوجوانی اهل ملایر است که تصمیم دارد به تهران رفته و مسابقه فوتبال را در ورزشگاه تماشا کند. برای تأمین هزینه‌های مسافرت با کمک دوستش با ترفندهایی پول جمع می‌کند.

سعید مطلبی یک سال بعد در ۵۴ سراغ ساخت فیلم «عمو فوتبالی» رفت که ایرج قادری و بهمن مفید در آن به ایفای نقش پرداختند. مطلبی، فیلمنامه‌نویس و کارگردان سینمای ایران، از علاقه‌مندان تیم فوتبال پرسپولیس بود. ظاهرا «عمو فوتبالی» براساس همین علاقه و به قصد پرداختن به تماشاگران وفادار پرسپولیس و البته با قصد ملودرامی ساخته شد.

در دهه شصت «خط پایان» محمدعلی طالبی را می‌توان تنها فیلم ورزشی دانست که در آن دوران ساخته شده است. خلیل سمندر کارگر یک کارگاه تولیدی، شیفته دوچرخه‌سواری و عضویت در باشگاه ایران جوان است. او با وساطت هوشنگ رئیس باشگاه ایران جوان به‌عنوان ذخیره وارد باشگاه و در مسابقه‌ای اول می‌شود. و.

استقبال مخاطبان از «پاس‌های وحشی» محسنی‌نسب تا اینجا خیلی نمی‌توان امید به سینمای ورزشی داشت، اما سال ۷۷ محسن محسنی نسب با ساخت فیلم

تماشای رقابت‌های ورزشی همواره هیجان‌انگیز بوده و سینمای جهان نیز از آن به خوبی بهره گرفته است. در کشورهای مختلفاً آثار سینمایی گوناگونی ورزش و در دستمایه ساخت اثر کرده‌اند. در این آثار گاه نگاه به زندگی یک ورزشکار بوده و گاه خود ورزش رکن اصلی قصه بوده است. بر همین اساس فیلم‌های به یادماندنی بر پرده تفره‌ای سینماها نقش بسته و با استفاده از این هیجان و تعلیق مخاطب را به سالن‌های سینما کشاند‌اند. ورزش‌هایی چون فوتبال، کشتی، مشتزنی و اتومبیلرانی بیشترین عناوین را در این حوزه به خود اختصاص داده‌اند که البته در امریکا فوتبال امریکایی نقش گسترده‌تری را ایفا می‌کند. در این میان رشته‌های ورزشی دیگری مانند هاکی، بیسبال، شطرنج و بسکتبال نیز توانستند چهره موفقتری در نمایش آثار داشته باشند.

به گزارش هنر آنلاین، در ایران اما این گونه سینمایی چندان موفق عمل نکرده است. گاهی اوقات برخی از کارگردانان سراغ آن رفته‌اند که بعضاً نتوانسته‌اند موفق عمل کنند و در گیشه با شکست مواجه شده‌اند. در واقع می‌توان گفت سینمای ایران از نمایش آثار ورزشی بی‌بهره‌ترین سینما در دنیاست که نتوانسته به موفقیت دست پیدا کند.

همان چند اثر انگشت شماری که درباره ورزش یا ورزشکاران نیز ساخته شده، اغلب با خلاءهایی همراه بوده که مخاطب از دیدن آن منصرف شده است. به طور مثال ساخت آثاری درباره اسطوره ورزش کشتی ایران غلامرضا تختی هرچند که می‌توانست یک درام فوق‌العاده همراه با هیجان و تعلیق باشد، اما به دلیل نقاط مغفول مانده در زندگی و مرگ او باعث شده است تا مخاطب به پرده سینما یا قصه‌ای مواجه نشود که آن را از پیش می‌داند، هنوز نقاط کورپرایش گره گشایی نشده و چیزی به عنوان هیجان برایش به همراه ندارد.

ما داریم که می‌توان به زندگی آن‌ها پرداخت و آثار ورزشی مهیج و اثرگذاری تولید کرد که علاوه بر بحث درام نگاه انگیزشی نیز داشته باشند، اما در سینمای ایران این اتفاق رقم نخورده و می‌توان گفت این گونه سینمایی چنان یک معمای حل نشده در ایران باقی مانده است.

ساموئل خاچیکیان به عنوان یک کارگردان پیشرو در سال ۴۷ نخستین بار به سراغ ساخت فیلمی ورزشی رفت. «ببرمازندران» عنوان اثر این کارگردان است که از حضور امامعلی حبیبی قهرمان اسبق جهان و المپیک بهره برد. «ببر مازندران» با ترکیب قصه پوریای ولی و ماهی‌هایی از ملودرام روز قرار بود آغازی بر سلسله فیلم‌های ورزشی باشد، ولی فیلم به اندازه‌ای که توقع می‌رفت با استقبال مواجه نشد.

شعاع‌الدین مصطفی‌زاده دیگر کارگردانی بود که در سال ۵۲ فیلم «سرطلایی» را با موضوع ورزش کارگردانی کرد. بدالله شیراندازی بازیگر این فیلم و قصه آن درباره

«تريستان و ايزوت» در کتاب‌فروشی‌ها

چاپ تازه افسانه «تريستان و ايزوت» نوشته ژوزف بدیه با ترجمه پرويز ناتل خانلری منتشر شد. به گزارش ایسنا، چاپ هفتم این کتاب با قیمت ۲۰ هزار تومان در انتشارات علمی و فرهنگی روانه بازار کتاب شده است.

در معرفی ناشر از این کتاب آمده است: افسانه «تريستان و ايزوت» معروف‌ترین داستان عاشقانه قرن دوازدهم فرانسه و از زیباترین سرگذشت‌های عاشقانه است که از قرن‌ها پیش تاکنون الهام‌بخش شاعران، نقاشان و موسیقی‌دانان در اروپا بوده است. این سبک از داستان که به «رمان بریتانیایی» معروف است، یادگار دوره ملوک‌طوایفی شمرده می‌شود که در جنوب انگلستان، ایرلند و شمال فرانسه جریان داشت. در این دوره رامشگرانی در دربار امیران،

خاصه در انگلستان، نامه‌ها و سرودهای دلپسند می‌گفتند که عمدتاً به زبان فرانسوی بود. داستان منظوم تريستان و ايزوت از این سلسله داستان‌ها است که شهرت و رواج فراوان دارد؛ چند شاعر آن را به زبان فرانسه سرودند و در انگلیسی و آلمانی هم به ترجمه تقلید شد.

قدیمی‌ترین منظومه به‌جامانده «تريستان و ايزوت» از شاعری به نام برول است که در حدود ۱۱۵۰ میلادی (۵۴۵ قمری) آن را به نظم درآورد و اندکی بعد، یعنی در حدود سال ۱۱۷۰ میلادی (۵۶۶ قمری) شاعر دیگری به نام توماس نیز به نظم آن پرداخت. اما برای فارسی‌زبانان که در گنجینه ادبیات خود، آثار عاشقانه همچون «ویس و رامین»، «لیلی و مجنون» و «شیرین و فرهاد» دارند، «تريستان و ايزوت» کتابی خواندنی خواهد بود؛ به‌ویژه آن‌که شباهتی بسیار با منظومه «ویس و رامین» دارد. جالب آن‌که فخرالدین اسعد گرگانی در سال ۴۴۶ قمری، درست یک قرن پیش از نسخه اولیه منظومه برول، افسانه «ویس و رامین» را از روی متن پهلوی به نظم درآورد. گویی صدای یکسان از میان دو جهان موازی برخاسته است.

نگاهی به نمایشگاه گروه نقاشان پشت شیشه در تگار خانه سعید رضاخان

خنکای نسیم پاییزی در بعد از ظهر گرم تابستان

همایون علی‌آبادی

اتاق‌های کوچک نمایشگاه رضاخان را که گشت و واگشت می‌کردم دیدم چه ساده، چه سادگی نمایشگاهی دیدنی فراهم آورده است.

از تاریخچه نقاشی پشت شیشه تا آثار مدرن‌تر که اثربخشی‌اش بر سرتاسر آثار سایه افکنده بود.

به اعتقاد من، نقاش باید سختگیری بیشتری در مطمح نظر قرار می‌داد و آثار را دسته بندی می‌کرد و از این شلوغی مخل و ملمش می‌کاست تا ذهنیت تماشاگر متمرکز بر تک تک آثار باشد و از سردرگمی نخستین دور شود. اما در حال حاضر نیز این رشته هنرهای تجسمی با همت و حمیت رضاخان دست کمی از یک نمایشگاه دیدنی هیچ کم ندارد، سهل است سبب‌ساز پیشرفت و آگاهی‌های مهم تماشاگران نیز شده است.

در هر حال، گروه نقاشان پشت شیشه باید با وسعت نظر و نظم و انضباط فراتر از وضع فعلی بتوانند نمایشگاه‌هایی به‌عاقده‌تر و سامان‌یافته‌تر عرضه کنند تا در کل در کوچک‌های اطراف دانشگاه تهران، مکات و پاتوق هماره و همیشه‌ای برای گردهمایی و بحث و فحص درباره این رشته مهم نقاشی برای خویش دست و پا کرده باشند.

به اعتقاد من آنچه در نگاه اول ذهن تماشاگر را به سوی خویش جلب می‌کند، تمرکززدایی از یک کلیت به نام شلوغی و درهم‌پافتگی تابلوهای عرضه‌شده است. این از یک سو؛ از سوی دیگر تعدد و چندگانگی سوز‌ها باعث شده تا همه نوع نقاشی من حیث خلیقات

حسن رفتاری یا از دست‌دادن پدر و مادر خود در زلزله رودبار در یک مغازه پنجرگیری مشغول به‌کار می‌شود. او که علاقه زیادی به فوتبال دارد، توسط یکی از دوستانش در جریان برگزاری مسابقات جهانی فوتبال کودکان بی‌سرپرست در سوئیس و عضویت تیم ایران در مسابقات قرار می‌گیرد...

جعفر پناهی دیگر کارگردانی بود که در سال ۸۵ بار دیگر سراغ گونه ورزشی رفت و فیلم «افساید» را کارگردانی کرد، اما این فیلم نیز شرح حال دخترانی است که حاضرند هر کار انجام دهند تا بازی ایران مقابل بحرین را برای ورود تیم ملی ایران به جام جهانی تماشا کنند. در واقع پرداختن به مخاطب ورزش و همچنین نمایش حواشی یک رشته ورزشی اولویت فیلم‌ساز قرار گرفته است نه خود رشته ورزشی.

در دهه نود اما شش فیلم با درون مایه ورزش ساخته شدند.

«سفرتا سکو» مستندی درباره خواهران منصوریان است که در عرصه ورزش‌های رزمی ملال‌آوری کرده‌اند، «عرق سرد» سهیل بیرقی که به قصه فوتبالیست‌های زن می‌پردازد که برگرفته از قصه‌ای واقعی تولید شد اما باز هم قصه اصلی حواشی بود که در این ورزش وجود دارد. «مستند آبی به رنگ آسمان» دیگر فیلمی بود که به زندگی ناصر حجازی دروازه بان اسطوره‌ای ایران می‌پرداخت.

«سونامی» میلاد صدرعاملی که با نگاهی به ورزش توکائندو ساخته شد نیز هرچند بخش‌هایی از مبارزات ورزشکاران را به نمایش گذاشت اما درام آن به درستی شکل نگرفت و مخاطب چندان با آن ارتباط برقرار نکرد. «ضربه فنی»غلامرضا رضانی که در سینمای کودک و نوجوان حرف برای گفتن داشت و در نهایت «غلامرضا تختی» که با نگاهی به زندگی اسطوره کشتی ایران ساخته شد، اما نتوانست آنطور که باید و شاید در جذب مخاطب موفق عمل کند و گیشه را با شکست ترک کرد.

در این میان می‌توان فیلم‌های «سرعت» و «لاله» را نیز نام برد که با محوریت مسابقات اتومبیلرانی تولید شدند، اما از انجایی که ما مسابقات فرمول یک در کشور نداریم، بنابراین تولید این دست آثار نیز چندان نمی‌تواند باری از دوش سینمای ایران در این حوزه برآورد و با صرف هزینه‌های هنگفت در جذب مخاطب موثر واقع شوند. در واقع از اوایل دهه پنجاه تا اواخر دهه نود کمتر از بیست فیلم در عرصه ورزش در سینمای ایران تولید شد که آن هم در جذب مخاطب چندان موفق عمل نکرده است. حال باید پرسید که چرا با وجود عوام‌ل و فضای ممکن این گونه سینمای که می‌تواند برای مخاطب جذاب باشد؛ چرا که هم درام و هم تعلیق در آن وجوددارد و از سویی دیگر هیجان انگیز است، جایش در سینمای ایران خالی است و کمتر کارگردانی به سراغ ساخت اینگونه سینمایی می‌رود.

«مرا در انتهای دنیا خواهی یافت» منتشر شد



کافغذای آبی‌رنگ بیندازم. یک بار دیگر مجذوب خوانندن سطرها شدم که حالا به نظر یا دست‌کم نسبت به این‌که اگر خودم می‌خواستم چنین نامه‌ای بنویسم، خودمانی بود.

یک صدای خفیف مالش، انکار یک دزد دست در کیفم کرده باشد، باعث شد ناگهان از جا بپرهم.»

در معرفی ناشر از نویسنده این کتاب آمده است:

نیکلا بارو نام مستعار نویسنده‌ای آلمانی - فرانسوی است که فقط با دو رمان، به یکی از چهار ه‌های سرنشاس عرصه کم‌دی رماتیک تبدیل شده. او بعد از موفقیت کتاب «لیخند زنان یا طرز تهیه یک وعده عشق»، رمان «مرا در انتهای دنیا خواهی یافت» را منتشر کرد.

نقاش گرد هم آمده باشد و در کل نمایشگاهی دیدنی و واگشت می‌کردم دیدم چه ساده، چه سادگی نمایشگاهی دیدنی فراهم آورده است. از تاریخچه نقاشی پشت شیشه تا آثار مدرن‌تر که اثربخشی‌اش بر سرتاسر آثار سایه افکنده بود. به اعتقاد من، نقاش باید سختگیری بیشتری در مطمح نظر قرار می‌داد و آثار را دسته بندی می‌کرد و از این شلوغی مخل و ملمش می‌کاست تا ذهنیت تماشاگر متمرکز بر تک تک آثار باشد و از سردرگمی نخستین دور شود. اما در حال حاضر نیز این رشته هنرهای تجسمی با همت و حمیت رضاخان دست کمی از یک نمایشگاه دیدنی هیچ کم ندارد، سهل است سبب‌ساز پیشرفت و آگاهی‌های مهم تماشاگران نیز شده است.

در هر حال، گروه نقاشان پشت شیشه باید با وسعت نظر و نظم و انضباط فراتر از وضع فعلی بتوانند نمایشگاه‌هایی به‌عاقده‌تر و سامان‌یافته‌تر عرضه کنند تا در کل در کوچک‌های اطراف دانشگاه تهران، مکات و پاتوق هماره و همیشه‌ای برای گردهمایی و بحث و فحص درباره این رشته مهم نقاشی برای خویش دست و پا کرده باشند.

به اعتقاد من آنچه در نگاه اول ذهن تماشاگر را به سوی خویش جلب می‌کند، تمرکززدایی از یک کلیت به نام شلوغی و درهم‌پافتگی تابلوهای عرضه‌شده است. این از یک سو؛ از سوی دیگر تعدد و چندگانگی سوز‌ها باعث شده تا همه نوع نقاشی من حیث خلیقات

نقاش گرد هم آمده باشد و در کل نمایشگاهی دیدنی و واگشت می‌کردم دیدم چه ساده، چه سادگی نمایشگاهی دیدنی فراهم آورده است.

از تاریخچه نقاشی پشت شیشه تا آثار مدرن‌تر که اثربخشی‌اش بر سرتاسر آثار سایه افکنده بود.

اخبار کوتاه

۱۰ فیلم کیارستمی در جشنواره سیدنی



جشنواره بین‌المللی فیلم سیدنی در استرالیا امسال برنامه ویژه‌ای را به مرور آثار عباس کیارستمی، سینماگر شناخته‌شده ایران در سطح بین‌المللی اختصاص خواهد داد. به گزارش ایسنا، بر این اساس فیلم‌های «زندگی و دیگر هیچ»، «کوچه و نان»، «کلوزآپ»، «مسافر»، «خانه دوست کجاست»، «زیر درختان زیتون»، «طعم گیلاس»، «ساده‌ما را خواهد برد»، «ذه» و «به ترتیب یا بدون ترتیب» آثاری هستند که در قالب بخش «مرور آثار عباس کیارستمی» در جشنواره فیلم سیدنی ۲۰۲۱ به نمایش گذاشته خواهند شد. این بخش ویژه با عنوان «جاده‌های طولانی و پربپیچ و خم: فیلم‌های عباس کیارستمی» برگزار می‌شود و فیلم‌های حاضر در دیگر بخش‌های جشنواره سیدنی نیز به زودی اعلام خواهد شد. شصت و هشتمین جشنواره فیلم سیدنی که سال گذشته به دلیل همه‌گیری کرونا لغو شد، امسال از تاریخ ۱۸ تا ۲۹ اوت (۲۷ مرداد تا ۷ شهریور) برگزار خواهد شد.

کیهان کلهر به همراه اردال ارزنجان روی صحنه می‌رود



کیهان کلهر - آهنگساز و نوازنده ایرانی - به‌همراه اردال ارزنجان - نوازنده باغلاما، آهنگساز و خواننده ترکیه‌ای - به روی صحنه خواهند رفت. به گزارش ایسنا، اجرای پیش روی کلهر به همراه ارزنجان به صورت آن‌لاین و غیراربابان با ارزش بلیط ۳۰ هزار تومان از درگاه آپارات در روز ششم مرداد ماه ساعت ۱۲:۳۰ به مدت ۱۲۰ دقیقه پخش خواهد شد. اردال ارزنجان در پاییز سال ۲۰۰۴ به‌همراه با کیهان کلهر، نوازنده کمانچه کنسرت‌های مختلفی در کشورهای متعدد برگزار کرد.آنها همچنین یک آلبوم به نام «باد» (تا بیکران دوردست) را با همکاری هم در سال ۲۰۰۴ ضبط کردند که بهار سال ۱۳۸۵ در ایران نیز منتشر شد.

روایت خاطرات اسلامی ندوشن با صدای بهروز رضوی



برنامه «کتاب شب» رادیو تهران زندگینامه و خاطرات حرفه ای محمدعلی اسلامی ندوشن، نویسنده و پژوهشگر پیشکسوت را برای شنوندگان خود روایت می‌کند. به گزارش ایسنا و به گفته محمدباقر رضایی - سردبیر برنامه - این روایت رادیویی بر اساس گفت و گوهایی متعدد خود استاد (و بیشتر از همه با استفاده از کتابی به کوشش کریم فینی با عنوان زندگی عشق و دیگر هیچ از انتشارات روزنامه اطلاعات) و نیز شماره هایی از مجله بخارای علی دهباشی، تنظیم شنیداری و رادیویی شده است. محمدعلی اسلامی ندوشن در طول عمر خود، در حدود هفتاد کتاب ادبی و صدها مقاله تحقیقی مرتبط با فکر و فرهنگ ایران نوشت و ده‌ها شاگرد نیز تربیت کرد. روایت رادیویی زندگینامه و خاطرات این نویسنده و پژوهشگر پیشکسوت در پنج قسمت ۲۰ دقیقه‌ای و در ساعت ۲۳:۳۰ دقیقه‌ از شبه نهم مرداد تا چهارشنبه، سیزدهم مرداد ماه، پخش خواهد شد.

ترجمه آلمانی کتاب «تاریخ اسلام» منتشر شد

کتاب «تاریخ اسلام» از آغاز تا سال چهارم هجری نوشته منتظر القلم، استاد تاریخ مطالعات اسلامی دانشگاه اصفهان توسط میرکمال الدین کزازی به زبان آلمانی ترجمه و منتشر شد.

به گزارش ایسنا به نقل از روابط عمومی سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی، بنابر گزارش‌ آرسالی از راینزی فرهنگی ایران در آلمان، کتاب «تاریخ اسلام» از آغاز تا سال چهارم هجری نوشته منتظر القلم، استاد تاریخ مطالعات اسلامی دانشگاه اصفهان

توسط بنیاد مطالعات اسلامی در برلین به زبان آلمانی ترجمه و از سوی شرکت انتشاراتی «تردسیون» در آلمان چاپ و منتشر شد. کتاب «تاریخ اسلام» که توسط میرکمال الدین کزازی به آلمانی ترجمه شده است، شامل ۳۹۶ صفحه می‌شود. در مقدمه این کتاب آمده است: به مدت چهارده قرن، اسلام سرنوشت بخش‌های زیادی از جهان را رقم زده است و نزدیک به چهل سال است که با یک سناریو و صحنه پردازی بحث‌برانگیز، به یک بازیگر فعال در صحنه های سیاسی جهان مبدل شده است.

یکی از وظایف تاریخ‌نویسی در این است که با روشن ساختن گذشته، تاریکی روییده‌های کنونی را روشن نماید. آنها را قابل درک کند و در صورت امکان راه حل‌های جدیدی ارائه کند. نویسنده این کتاب در بخشی از این کتاب آورده است: «میدوارم این کتاب مرهمی برای زخم‌های مسلمانان باشد. و انگیزه آنها را برای تلاش برای ایجاد آینده بهتر فراهم کند.»

نگاه

نگاهی به فضای جدید شهر توکیو در دوران المپیک ۲۰۲۰

درسا بخشندگی



تعدادی از معماران و هنرمندان ژاپنی غرقه‌های در شعاع سه کیلومتری ورزشگاه ملی توکیو طراحی کردند. در گزارش هنر آنلاین، در آستانه بازی‌های المپیک توکیو یک مجموعه غرفه‌های موقت توسط معماران و هنرمندان ژاپنی طراحی و برشهر توکیو، شورای هنر توکیو و موزه هنر واتاریوم برنامه‌ریزی شده است. معلق بودن ابر سفید در میان درختان، چایخانه پوشیده از علف و چوب سوخته و یک حوضچه نمونه‌ها در آثار خلاقانه شش معمار ژاپنی و دو هنرمند از جمله یایویی کوساما، ترونوبو فوجیموری و سو فوجیموتو است.این طرح‌ها آینده معماری و هنر را برای بازدیدکنندگان به نمایش در آورده است. این هنرمندان هرکدام غرفه‌ای در شعاع ۳کیلومتری ورزشگاه ملی توکیو طراحی کردند.مخاطبان می‌توانند با استفاده از نقشه در اطراف منطقه قدم برندن و بازدید از غرفه‌ها را به تنهایی تجربه کنند. از جمله این آثار، طراحی چایخانه توسط ترونوبو فوجیموری است.فضای داخلی چایخانه ساده و مدرن است که در حالی که نمای خارجی این مکان شبیه فضای یکی از فیلم‌های هیائو میازاکی است.بازدیدکنندگان از سوراخ‌های در نمای بیرونی دیده می‌شود وارد و از طریق پله‌های نردبان شکل به طبقه آخر از طریق در باریک و تاریک هدایت می‌شوند.آنها با استفاده از فانوس وارد فضای جدیدی با منظره کاملاً متفاوتی می‌شوند. در یکی از غرفه ابرهای شناور و معلق که توسط سو فوجیموتو در پارک یویوکی و ایستگاه تاکائونا طراحی شده، به چشم می‌خورد این‌ها به شکل بالون‌های سفید با سه‌پایه‌های چوبی و با فضای داخلی سه بعدی میزبان مخاطبان است. اثر کازویو شیمیا با عنوان «Suimei» در باغ‌های قدیمی هما ریکیو واقع شده است.این حوضچه از درون باغ عبور می‌کند و منعکس کننده آسمان و محیط اطراف روی سطح آب است.این غرفه قسمت تاریخی و مدرن شهر را به هم پیوند می‌دهد.با نزدیک شدن به حوضچه آب بی سر و صدا جریان دارد.